

Motion till riksdagen
2007/08:U251

av Lars Ohly m.fl. (v)

En feministisk utrikespolitik

1 Innehållsförteckning

2	Förslag till riksdagsbeslut.....	2
3	Inledning	3
4	Jämställdhetsarbetet på ambassader och biståndskontor	4
5	De internationella finansinstitutionerna.....	4
6	Handel och genus	5
7	Fackliga rättigheter och exportfrizoner	5
8	Sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter	6
9	En feministisk biståndspolitik	8
10	Prostitution och trafficking.....	8
11	Kvinnor i väpnade konflikter.....	9

Fel! Okänt namn på

2 Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om höjd kompetens och jämställdhetshandläggare på samtliga ambassader och biståndskontor.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige inom IMF, Världsbanken och de regionala utvecklingsbankerna ska verka för att alla avtal och program ska innehålla en analys av hur effekterna förhåller sig till konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige inom IMF, Världsbanken och de regionala utvecklingsbankerna ska verka för att öka andelen kvinnor i ledningen för dessa organisationer.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige inom EU och WTO ska verka för att alla förhandlingar om nya handelsavtal ska inkludera en analys av hur avtalen förhåller sig till konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor.
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige inom ramen för utvecklingssamarbetet ska arbeta för att stärka kvinnors organisering och fackliga rättigheter i exportfrizoner.
6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige ska kräva inom ramen för EU att Polens, Maltas och Irlands s.k. moraliska undantag som möjliggör ländernas restriktiva abortlagstiftning upphävs.
7. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige ska verka för att alla mottagare av bilateralt bistånd utvecklar nationella handlingsprogram för arbetet med SRHR utifrån Program of Action från Kairokonferensen 1994.
8. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige i dialog med samarbetsländer inom ramen för utvecklingssamarbetet bör arbeta för att kvinnor och ungdomar finns med i utformningen och genomförandet av handlingsprogram om SRHR.
9. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att minst 10 % av biståndet ska öronmärkas för sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter.
10. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige bör verka för att utvecklingspolitiken regelbundet måste redovisa hur man har implementerat FN:s kvinnokonvention i sitt arbete.

11. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige inom ramen för de multilaterala organisationer som får stöd genom den svenska utvecklingspolitiken ska verka för att man regelmässigt redovisar på vilket sätt man har implementerat FN:s kvinnokonvention i sitt arbete.
12. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att den svenska globala utvecklingspolitiken måste utveckla ett tredje mål som omfattar ett könsmaktsperspektiv.
13. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att lägga fokus på att förhindra rekrytering för sexuell exploatering inom utvecklingssamarbetet.
14. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige inom ramen för FN, EU och Nato bör verka för en kraftfull implementering av resolution 1325 och för en nolltolerans mot sexhandel och trafficking vid internationella fredsfrämjande insatser.

3 Inledning

Vi lever inte i en jämställd värld. Maktordningen mellan män och kvinnor präglar politik och samhällsliv världen över, allt från global ekonomi till de mest intima relationer människor emellan. I världsekonomin har kvinnor och män ojämlika roller och inflytande. Tillgången till och makt över viktiga resurser, såsom kapital, krediter, jord, utbildning och ny teknik, är orättvist fördelad. Världen över har kvinnor betydligt sämre arbets- och anställningsvillkor och lägre lön än män. Könsmaktsstrukturerna kränker kvinnors rätt till ett fritt och självständigt liv även på områden som handlar om rätten till utbildning, sexuell och reproduktiv hälsa, medicinering och sjukvård, barnomsorg, rätten till sin egen sexualitet och att själv välja partner samt rätten till kroppslig integritet.

Uttrycken för, och graden av, kvinnoförtryck varierar mellan olika samhällen och över tid men maktordningens logik existerar och har en tendens att omformas trots globala politiska och sociala omvälvningar. Kvinnoorganisationer och politiska grupper världen över för en daglig kamp mot diskriminering, kränkningar och exploatering som drabbar kvinnor p.g.a. deras könstillhörighet.

Maktordningen mellan män och kvinnor innebär att strategier för fattigdomsbekämpning, handelsavtal, väpnade konflikter m.m. inte sker i ett socialt vakuum utan kommer att påverka män och kvinnor i olika utsträckning och på olika sätt beroende på deras ställning i samhället. Inom utrikespolitik, liksom inom alla andra delar av samhället, är mannen norm, kvinnan är undantag. Generella beskrivningar av världen utgår alltför ofta från mäns erfarenhet och mäns behov, medan kvinnors erfarenheter och behov osynliggörs eller beskrivs som särintressen.

Vänsterpartiet vill se en feministisk utrikespolitik, en politik som syftar till att synliggöra hur utrikespolitikens alla delar påverkar män och kvinnor på

Fel! Okänt namn på

olika sätt, en politik som syftar till att i grunden riva ner könsmaktsstrukturerna.

4 Jämställdhetsarbetet på ambassader och biståndskontor

Att kunna analysera maktordningen mellan män och kvinnor och de olika uttryck den tar sig i olika delar av världen och kunna framarbete verktyg för att bryta denna ordning kräver kunskap.

På de svenska ambassaderna skrivs årliga rapporter om situationen rörande mänskliga rättigheter och man tar fram underlag för samarbetsstrategier inom utvecklingssamarbetet. I dessa är det viktigt att det finns med en tydlig analys utifrån ett könsmaktsperspektiv. För att detta ska vara möjligt behöver kompetensen höjas, och alla ambassader och biståndskontor behöver ha jämställdhetshandläggare. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

5 De internationella finansinstitutionerna

De internationella finansinstitutionerna, IMF och Världsbanken, spelar och har under decennier spelat en avgörande roll för många länder i syd. Genom de krav man ställer har man stort inflytande över hur den ekonomiska politiken i många länder utformas. IMF och Världsbanken spelar en central roll i framtagandet av de fattigdomsbekämpningsstrategier, Poverty Reduction Strategy Papers, som de flesta länder i syd i dag arbetar utifrån. I stor utsträckning har IMF:s och Världsbankens strategier utgått från ett dogmatisk nyliberalt synsätt där det saknats en könsanalys.

Många av de reformer som IMF och Världsbanken påtvingat länder i syd har i synnerhet slagit mot kvinnorna, t.ex. omfattande nedskärningar i offentligt finansierad välfärd och privatisering av vattentillgångar. Därigenom har IMF och Världsbanken (WB) bidragit till att förstärka de rådande maktstrukturerna mellan män och kvinnor. Sverige ska därför verka inom IMF, WB och de regionala utvecklingsbankerna för att avtal och program ska innehålla en analys över hur effekterna förhåller sig till konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor. Detta bör riksdagen som mening ge regeringen till känna.

De internationella finansinstitutionerna har genom tradition varit manligt dominerade arenor. I IMF:s Executive board är en av 24 ledamöter kvinna. Samtliga ordförande för IMF och Världsbanken har genom historien varit män. Vänsterpartiet vill se tydlig reformering av IMF och Världsbanken, vilket beskrivs i motionen ”Internationella valutafonden och Världsbanken” (2007/08:U226). Som en del av detta reformarbete ska Sverige verka inom

IMF, WB och de regionala utvecklingsbankerna för att öka andelen kvinnor i ledningen. Detta bör riksdagen som mening ge regeringen till känna.

6 Handel och genus

I debatten om den internationella handeln lyser könsmaktsanalysen med sin frånvaro. Mäns och kvinnors olika roller och ansvar i ekonomin gör att de påverkas på olika sätt när handelsreglerna förändras. Kvinnor arbetar i högre utsträckning inom den informella sektorn och inom jordbruket, medan män är överrepresenterade inom den formella sektorn.

Utifrån de förutsättningar som de pågående förhandlingarna sker inom världshandelsorganisationen WTO, den s.k. Doharundan, är risken överhängande att ett framtida handelsavtal kommer att försämra kvinnors situation, i synnerhet i många länder i syd. Undersökningar från Ghana visar att handelsliberaliseringar hade betydligt mer negativa effekter för företag ägda av kvinnor än företag ägda av män på grund av att de kvinnliga företagen hade sämre tillgångar till kapital och krediter, vilket var nödvändigt för att överleva i den ökade konkurrensen.

Den rådande nyliberala synen på handel utgår från idén om komparativa fördelar. Enligt denna teori ligger många länder i syds fördelar i deras låga löner. Den allra billigaste arbetskraften är kvinnor, vars arbets- och anställningsvillkor är sämst världen över. I realiteten blir den lönediskriminering som kvinnor utsätts för en komparativ fördel. Ett regelsystem som utgår från de komparativa fördelarna inte bara förstärker maktrelationen mellan nord och syd, utan också mellan män och kvinnor.

Förändringar av handelsregler som inte inkluderar en könsmaktsanalys riskerar att förstärka ojämlikheten mellan män och kvinnor. Sverige ska därför inom ramen för EU och WTO verka för att alla förhandlingar om nya handelsavtal ska inkludera en analys av hur avtalet förhåller sig till konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

7 Fackliga rättigheter och exportfrizoner

Genom den liberalisering som skett av handelsregler har en omstrukturering skett i många länder där exportsektorns betydelse har ökat. Många länder i Asien, Latinamerika och Afrika har organiserat denna verksamhet i s.k. exportfrizoner. Till dessa geografiskt begränsade zoner lockas företag med tull- och skattelättnader, samt ofta med obefintlig miljö- och arbetsrättslagstiftning.

I exportfrizonerna är produktionen ofta enklare, men samtidigt monoton och slitsam för de anställda, såsom textilindustri, leksaksproduktion samt paketering av frukt och snittblommor. Inom dessa sektorer är kvinnor ofta

Fel! Okänt namn på

starkt överrepresenterade, och andelen kvinnor som arbetar i exportfrizoner är ofta hög.

I exportfrizonerna arbetar kvinnorna till låga löner, på korta och osäkra kontrakt, under ofta hälsofarliga förhållanden och med små möjligheter till facklig organisering. I Guangdongprovinsen i Kina arbetar kvinnor i genomsnitt 150 timmar i övertid per månad och 60 % av dem saknar helt kontrakt. Därutöver utsätts många kvinnor i exportfrizonerna för systematiska övergrepp och sexuella trakasserier. Det finns flera rapporter om att kvinnliga anställda i vissa exportfrizoner regelbundet graviditetstestats eftersom de inte är tillåtna att ha barn eller vara gravida.

Om situationen ska kunna förbättras för de många kvinnor som arbetar i dessa exportfrizoner är deras egen möjlighet till organisering och facklig verksamhet central. Sverige bör därför inom ramen för utvecklingssamarbetet arbeta för att stärka kvinnors organisering och fackliga rättigheter i exportfrizoner. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

8 Sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter

Ofrivilliga graviditeter och barnafödande utgör ett enormt folkhälsoproblem i stora delar av världen. Kvinnors möjligheter att själva välja om eller när de vill ha sex och föda barn är ofta små, och de begränsas såväl av könsmaktsordningens logik som av fattigdom och social utsatthet. Minst 120 miljoner kvinnor i världen saknar möjlighet att använda preventivmedel eller annan familjeplanering. Det har sin grund i motstånd från samhället, familjer och män, liksom brist på resurser såväl som kunskap. Mer än 50 miljoner av de cirka 190 miljoner kvinnor som blir gravida varje år gör abort. Enligt den senaste uppskattningen från UNFPA dör 529 000 kvinnor per år i samband med barnafödande. WHO har beräknat att 400 kvinnor och flickor dör varje dag i samband med medicinskt osäkra aborter.

Detta problem måste långsiktigt bemötas med kamp för kvinnors rätt att själva bestämma över sin egen kropp och sexualitet. Det handlar om allt från kampen mot könsstympning och tvångsäktenskap till rätten till preventivmedel och säkra aborter. Ett avgörande hinder i arbetet är att starka reaktionära religiösa krafter aktivt motarbetar varje sådant initiativ.

Katolska kyrkan, med sitt förbud mot preventivmedel och aborter, intar här en särställning genom sitt omfattande ideologiska inflytande i katolska länder i såväl Europa som resten av världen. Många länder i syd är dessutom beroende av katolska kyrkans omfattande biståndsarbete. Över 300 000 vård- och omsorgsinrättningar i syd bedrivs av katolska kyrkan. Samtidigt bör det tilläggas att även inom den katolska kyrkan och andra samfund finns krafter som arbetar för kvinnors rättigheter. Dessa krafter kommer att vara viktiga allierade i arbetet med sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter i många länder i syd.

Fel! Okänt namn på

Den 13 september 2007 beslutade det nicaraguanska parlamentet att föra in landets totala abortförbud, som man infört året innan, i brottsbalken. Kvinnor som utför abort riskerar nu upp till två års fängelse. Endast 5 av parlamentets 92 ledamöter röstade emot förslaget.

I dag beräknas 14 000 kvinnor om året göra illegala aborter i Nicaragua, och 8 700 kvinnor om året dör till följd av osäkra aborter i Latinamerika. I och med det aktuella beslutet blir Nicaragua tillsammans med El Salvador och Chile ett av få länder i världen som förbjuder rätten till abort under alla omständigheter. Det här är ett enormt nederlag för kvinnorörelsen och en lika stor framgång för den katolska kyrkan.

Kunskap om och tillgång till preventivmedel, säkra aborter och sexualupplysning är livsavgörande för världens kvinnor och får inte hindras av religiösa krafters inflytande. Rätten till abort handlar om kvinnans rätt att bestämma över sin egen kropp. Regeringen måste med kraft försvara kvinnors rätt till sin egen kropp i all internationell politik. Vänsterpartiet vill ge utländska kvinnor möjlighet att göra abort i Sverige.

Vänsterpartiet anser att Sverige i FN, EU och andra internationella organ måste motverka de konservativa krafter som nu vinner mark och som hotar att minska kvinnors rätt att bestämma över sina kroppar. Även i Europa finns kraftiga restriktioner mot abort. Inom EU har i dag Polen, Malta och Irland s.k. moraliska undantag som möjliggör för dessa länder att förbjuda abort och begränsa kvinnors rätt till sina egna kroppar. Ska EU med trovärdighet driva frågor om mänskliga rättigheter kan enskilda medlemsstater inte tillåtas få inskränka och kränka dem. Sverige bör därför kräva inom ramen för EU att Polens, Maltas och Irlands s.k. moraliska undantag upphävs. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

Vänsterpartiet menar att Sverige aktivt måste arbeta för att sekulära, icke villkorade biståndsinsatser minskar beroendet av religiösa krafter. Stärk målen i det undertecknade dokumentet Programme of Action och ge detta ökad uppmärksamhet i biståndsarbetet. Sverige ska verka för att alla mottagare av bilateralt bistånd utvecklar nationella handlingsprogram för arbetet med SRHR utifrån Program of Action från Kairo-konferensen 1994. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

Ett framgångsrikt arbete runt sexuell och reproduktiv hälsa förutsätter att ungdomar och kvinnor inkluderas i utformningen och genomförandet av de nationella handlingsprogrammen om SRHR så att ungdomars och kvinnors erfarenheter och kunskap tas tillvara i processen. Sverige bör därför i dialog med samarbetsländer inom ramen för utvecklingssamarbetet arbeta för att kvinnor och ungdomar finns med i utformningen och genomförandet av handlingsprogrammen. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

Politik för global utveckling innebar att Sverige tydligt markerade att vi kommer att driva frågor om SRHR, även i situationer och i länder där det uppfattas som svåra och kontroversiella frågor. Det vilar ett tungt ansvar på Sverige att, som ett land med en lång tradition av arbete med SRHR, driva frågorna. Om Sverige tystnar eller tonar ner SRHR-frågorna är risken överhängande att inget annat land kommer att lyfta fram dem i stället. Det svenska

Fel! Okänt namn på

biståndet måste därför ytterligare fokuseras på att främja sexuell och reproduktiv hälsa. Sverige ska vara en tydlig och stark allierad till de krafter i syd som slåss för sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter. Målet måste vara att 10 % av biståndet går till sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

9 En feministisk biståndspolitik

Den svenska utvecklingspolitiken ska utgå från två perspektiv: fattigdomsbekämpning och ett rättighetsperspektiv. För att framgång på dessa områden ska vara möjlig krävs att ett tydligt könsperspektiv inkluderas. Kvinnors underordning är en fråga om mänskliga rättigheter och demokrati, men också en fråga om utveckling. Så länge som kvinnor utestängs från de politiska arenorna, har sämre möjligheter till utbildning och förvägras rätten att bestämma över sina egna kroppar kommer ekonomisk utveckling vara svårt att uppnå.

Sekulär, könsneutral lagstiftning och lika medborgerliga rättigheter är en grundläggande förutsättning världen över för verklig jämställdhet, ekonomisk utveckling och demokrati. FN:s kvinnokonvention, Cedaw, är ett viktigt verktyg i denna kamp. Sveriges utvecklingspolitik måste regelmässigt redovisa hur och på vilket sätt man har implementerat FN:s kvinnokonvention i sitt arbete. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

En stor del av det svenska utvecklingssamarbetet sker genom multilaterala organisationer, bl.a. en rad FN-organ såsom UNDP och UNFPA. Sverige måste även inom ramen för de multilaterala organisationer som får stöd genom den svenska utvecklingspolitiken driva att man regelmässigt redovisar hur och på vilket sätt man har implementerat FN:s kvinnokonvention i sitt arbete. Detta vill vi att riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

När betänkandet med anledning av regeringens proposition Gemensamt ansvar: Sveriges politik för global utveckling (prop. 2002/03:122) lades fram och behandlades av riksdagen ersattes de tidigare fem biståndsmålen med två s.k. perspektiv. Det ena betonade kampen mot fattigdomen och det andra bestod i det s.k. rättighetsperspektivet. Dessa kompletteras med åtta s.k. huvuddrag där jämställdhet utgör ett. Därmed finns det stor risk för att könsmaktsperspektivet får en andrarangsroll. För att eliminera risken för att detta sker anser Vänsterpartiet att den svenska globala utvecklingspolitiken måste utveckla ett tredje mål som omfattar ett könsmaktsperspektiv. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

10 Prostitution och trafficking

US State Department uppskattar att närmare 800 000 kvinnor årligen smugglas över gränser i världen för att tvingas in i sexindustrin. Mörkertalet är det tiodubbla enligt organisationen Coalition Against Trafficking (CATW).

Varje år blir 1,2 miljoner barn offer för människohandel för sexuella ändamål, enligt Unicef. Till Västeuropa kommer runt 500 000 kvinnor och barn om året (International Organization for Migration).

Generellt finns ingen tillförlitlig statistik över hur många som drabbas eftersom det är en dold och olaglig verksamhet, men man räknar med ett högt mörkertal och misstänker dramatiska ökning under de senaste fem åren. Till Europa har människohandeln från Ryssland, Ukraina, Central- och Sydösteuropa ökat. Ett stort antal kvinnor och barn från Sydostasien, Västafrika och Latinamerika säljs också till Europa. De länder som har legaliserad eller reglerad prostitution har det högsta antalet insmugglade utländska kvinnor bland sina prostituerade (CATW).

I den globala handeln med människor för sexuella ändamål fräntas kvinnor och barn sina mänskliga rättigheter. Den rådande maktordningen mellan könen världen över framställer det som naturligt och självklart för män att utnyttja och exploatera kvinnors kroppar. Budskapet är att kvinnor är en handelsvara för mäns sexualitet som det står dem fritt att köpa, förbruka och göra sig av med.

Europeiska unionen har ett särskilt ansvar för de kvinnor och barn som varje år förs in över medlemsländernas gränser för att utnyttjas i prostitution. FN-organen Unicef, OHCHR och OSSE har konstaterat i en gemensam rapport (2005) att insatserna för att förhindra människohandel inte är tillräckliga och att det saknas långsiktiga strategier för att förhindra prostitution och människohandel. Åtgärderna handlar i allt för liten grad om att arbeta förebyggande, stärka tänkbara offer och hjälpa dem att skydda sig mot dem som organiserar prostitution och människohandel.

Vänsterpartiet anser att EU inom ramen för sitt bistånd bör dels bekämpa fattigdomen, och dels upprätta program för att förhindra prostitution och människohandel. För att förhindra att kvinnor och barn rekryteras för sexuell exploatering måste också Sveriges utvecklingssamarbete bidra till att andra länder integrerar ett tydligt könsmaktsperspektiv på fattigdomsbekämpning och lägger fokus på att förhindra rekrytering för sexuell exploatering. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

11 Kvinnor i väpnade konflikter

Säkerhetspolitik har av tradition varit ett mansdominerat område och beskrivs således ofta ur ett "könsneutralt" perspektiv, vilket ofta osynliggör vad bristande säkerhet, våld och konflikter har för konsekvenser för kvinnor.

Vänsterpartiet vill uppmärksamma att fred och säkerhet inte har samma innebörd, för sett ur ett genusperspektiv innebär inte fred automatiskt säkerhet för alla medborgare. Hotet mot kvinnors säkerhet handlar inte enbart om krig och terrorism, utan om brist på makt och inflytande i en värld som domineras av män som brukar våld för att upprätthålla sin dominans. Könsrelaterat våld och könsdiskriminering ökar i väpnade konflikter, men könsförtrycket upphör inte när krig upphör.

Fel! Okänt namn på

I väpnade konflikter ökar våldet mot kvinnor och tar sig mer extrema uttryck. Kvinnors kroppar blir ett slagfält. Patriarkala föreställningar om kvinnor och barn som mäns ”ägodelar” som måste försvaras gör kvinnor sårbara för kränkningar. Systematiska våldtäkter används som ett vapen bl.a. för att visa fienderna att de inte kan försvara ”sina” kvinnor, och i fredsförhandlingarna om framtiden exkluderas kvinnor och deras erfarenheter. Hoten mot kvinnors mänskliga rättigheter och kroppsliga integritet är att betrakta som ett säkerhetsproblem.

Sverige har undertecknat resolution 1325 från FN:s säkerhetsråd om att öka kvinnors deltagande i allt arbete med att förebygga, hantera och lösa väpnade konflikter. Utan tillräckligt många kvinnors deltagande och kvinnors kunskaper före, under och efter en konflikt blir krishanteringen varken trovärdig eller långsiktigt hållbar.

Internationella fredsfrämjande insatser innefattar såväl militära som civila insatser, exempelvis rättsväsende, polis och hälso- och sjukvårdsinsatser.

Tyvärr finns det mycket kvar att göra när det gäller implementeringen av resolution 1325. Ett sådant exempel är de omfattande problem med trafficking och sexhandel som förekommer i samband med fredsfrämjande insatser. Sexhandeln skapar ekonomiska strukturer där kvinnor utgör handelsvaran och som skapar ett enormt mänskligt lidande, ökar spridningen av hiv/aids och försvårar ekonomisk utveckling och fattigdomsbekämpning. För att internationella fredsfrämjande insatser ska innebära främjande av freden även för kvinnor krävs en nolltolerans mot sexuellt utnyttjande, våldtäkt och sexhandel vid dessa insatser inom FN, EU och Nato. Sverige bör därför verka för en kraftfullare implementering av resolution 1325 och för en nolltolerans för sexhandel och trafficking vid internationella fredsfrämjande insatser. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

Stockholm den 30 september 2007

Lars Ohly (v)

Marianne Berg (v)

Elina Linna (v)

Alice Åström (v)

Wiwi-Anne Johansson (v)

Kent Persson (v)

Hans Linde (v)